

Der er jo et gammelt Ord, der siger: Ingen kan have Fred længere, end ens Nabo vil. Jeg undrer mig over, at den ærede Ordfører i Dag fremførte en saa uadskende Paastand, som han fremsatte i sit Indledningsforedrag angaaende det Stridsspørgsmaal, der er rejst fra anden Side om Betimeligheden af de ekstraordinære Indkaldelser til Hæren og Flaaden, der have fundet Sted. Jeg skal udtale, at jeg selvfølgelig stemmer for de Bevillinger, som her foreslaas, i Overensstemmelse med min Afstemning over det Forslag til Beslutning, der blev fremsat her i Tinget af det ærede Medlem for Løvel (A. Nielsen). I det hele skal jeg herom sige, at det er Regeringen og kun Regeringen, der kan skønne over, hvad der under de foreliggende Omstændigheder er rigtigt og betimeligt at gøre, og i den Henseende nærer ogsaa jeg fuld Tillid til Regeringen.

Men den ærede Ordfører indskrænkede sig ikke til at forsvare denne Side af Sagen. Den ærede Ordfører gik over til at give en historisk Fremstilling af, hvorledes vort Forsvarsvæsen havde udviklet sig, og gjorde derved et Skel mellem, hvad der er gjort for at befæste København mod Søsiden, og hvad der er gjort for at befæste København mod Landsiden. Han sagde ganske rigtigt, at Københavns Søbefæstning oprindelig er vedtagen paa lovlig Maade, medens Landbefæstningen er kommen til Stede ved provisoriske Foranstaltninger. Alt dette er rigtigt, og for saa vidt kan jeg følge det ærede Medlem. Men saa føjede den ærede Ordfører til: Landbefæstningen er godkendt af de moderate ved Finansloven og ved Hærloven af 1894. Mod denne Paastand vil jeg nedlægge en bestemt Protest, fordi den er usand, og den bliver ikke sand ved at gentages. I saa Henseende henviser jeg til den Beslutning, der blev vedtagen af begge Rigsdagens Afdelinger i Samlingen 1894—95. Beslutningens tredje Punkt lyder saaledes, som jeg med den højtærede Formands Tilladelse skal tillade mig at oplæse: „Hvert af Rigsdagens Ting forbeholder sig sin Stilling, og Folketinget sin Ret, til at gøre Ansvar gældende med Hensyn til Spørgsmaalet om Befæstningsanlægene om København, et Forbehold, der overhovedet gælder alle ad provisorisk Vej truffne Foranstaltninger, og eventuelle Bevillinger, der staa i Forbindelse med de nævnte Anlæg, ere derfor kun at betragte som Udtryk for, at disse Anlæg nu en Gang ere til Stede“. Hvad begge Rigsdagens Ting ere enige om at beslutte om

en stor og vigtig Sag, er mere værd, end hvad den ærede Ordfører finder paa at sige.

For øvrigt vil jeg i denne Forbindelse kun fremhæve, at hvis den ærede Ordfører sigter til de 40,000 Kr., der bleve optagne paa Finansloven i 1895, undrer det mig, at disse 40,000 Kr. og flere til ere blevne staaende og ere givne, efter at den ærede Ordførers Partifæller ere komne i Flertal. Jeg skal imidlertid ikke indlade mig i en Diskussion om dette Emne med det ærede Medlem, det forekommer mig, at vi hidtil have været enige om, at Spørgsmaalet om Københavns Landbefæstnings Lovlighed eller Ikke-Lovlighed er det forbeholdt Fremtiden at afgøre, og jeg var ikke klogere, end at den ærede Ordfører var enig i den Betragtning, at Spørgsmaalet om Befæstningssagen i det hele taget skulde vi lade hvile, indtil Forsvarskommissionen har taget Standpunkt dertil og har gjort Indstilling. Nu udviklede det ærede Medlem i Dag, at ligesom Venstre hidtil har villet arbejde for Søbefæstningen, saaledes vilde det ogsaa gøre det i Fremtiden, og i samme Forbindelse nævnedes det ærede Medlem, at Mænd som Berg, Hørup og det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) i sin Tid for at sikre Søbefæstningen have været i Spidsen for, at Rigsdagen skulde bevilge 6 Kanoner, de berømte 6 store Kanoner. Der er dog den Mærkelighed ved disse 6 Kanoner, at de ligge ikke paa de gamle lovligt byggede Forter. Saa vidt mig bekendt ligge i alt Fald 2 af disse berømte Kanoner paa et provisorisk Fort, nemlig Charlottenlund Fortet, og det er ret mærkeligt, at Venstre, som nu har Magten og kan afgøre disse Spørgsmaal, da ikke har sørget for, at disse ved lovlig Bevilling tilvejebragte Kanoner ligge paa de gamle Forter, der hvile paa lovlig Grund. Det er en Besynderlighed, der staa i Forbindelse med mange andre Besynderligheder, som man angaaende disse Spørgsmaal er Vidne til.

Om selve Befæstningsspørgsmaalet skal jeg ikke udtale mig. Da jeg har den Ære at være Medlem af Forsvarskommissionen, skal jeg nok holde Tand for Tunge, indtil den Dag kommer, da Kommissionen afgiver Betænkning. Der bliver da ogsaa Lejlighed for mig til at sige min Mening. Jeg har kun villet nedlægge en Protest mod den ærede Ordførers Berettigelse til at sige, at Københavns Landbefæstning er godkendt ved den Hærlov og den Finanslov, der i 1894 blev vedtagen med Bistand af den moderate Gruppe her i Tinget hvortil